

APERAS MONATE

VERDA DE DOKSY

REDAKTORO
ANT. SLANINA

AMUZA GAZETOV DE SOMERA ESPERANTO

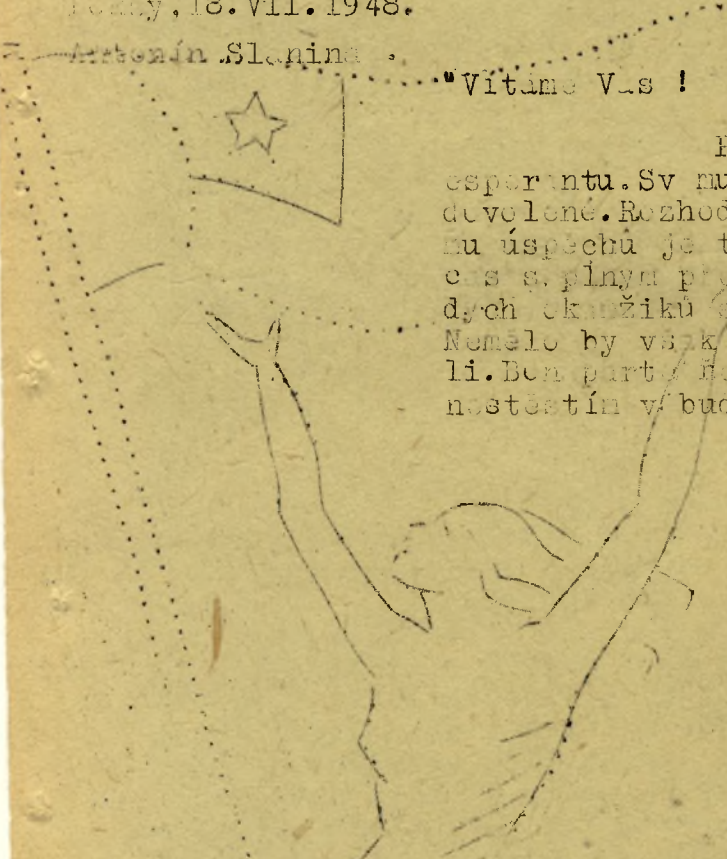
LERNEJO

Doksy, 18. VII. 1948.

Číslo 1.

Antonín Slanina

"Vítáme Vas !

Přišli jste do Doks, abyste se naučili esperantu. Sv mu rozhodnutí obětovali jste část své dovolené. Rozhodnutí, důležité okamžik, neboť k životnímu úspěchu je třeba, abyste se dovedli vždy a v pravý čas s plným přesvědčením rozhodnout. Z těchto činorodých okamžiků sestává se bohatstvím naplněný život. Nemělo by však významu, že jste z celi, kdybyste nevytrvali. Ben partý řekl: "Každá hodina ztraceného času jest neštěstím v budoucnosti. Mnozí živoří bezúspěšně pouze proto, že bloudí sem a tam bez určitého cíle. Svou pozornost upoutají na každou novou věc. Jsem nadšeni, že jejich síly jsou bezcenné, penevadž se rozptylují na mnohé směry. Teoretické vedení není hlavní věcí, nýbrž vhodné využití v praxi. Nevyužitá vědění je zakopána hřívna. Vědění je třeba přetvořiti v čin. Jestliže byste se esperantu naučili, aniž byste je využili ve svůj prospěch, ať už duševní nebo hmotný, naučili byste učení čas. Nikde není tak učený, by mohl přezířati přednosti esperanta a nikde není tak nevedený, by nemohl z něho těžiti ku svému prospěchu. Buďte vítáni a s chutí do práce !

Jaroslav Kabeš: "Moudrost a t jemství"

Kdo má v hlavičce má tučet leukotí,
vsak jen vrtancu možno nasuncuti.

Kvalita nádoby záleží na hlíně,
vsak její potřebnost na její dutině.

Člověk i dvere jsou k prostoru prázdnému. Tak bytost v ní je to, co se nar-
kdyby jich nebylo dům není k ničemu. vsak co novidís je jejich podstata.

VERIKORUO SKELBAS . . .

"Vřel zámek jako váza přeplněná,
dav čekal.—Do arény vešel...výbor Letní školy Esperanta.

Tak nějak by to bylo.—Promínte mi, přátelé, že tak špatně
cituji Vrchlického; ostatně, nikdy jsem nebyl na básničky. Nu, snad se
starý pan Vrchlický v hrobě neobrátí!

Určitě by se neobrátil, ba dokonce myslím, že by tu básně
dodatečně přetvořil, kdyby býval přišel toho večera do záměčku v Dok-
sích, a kdyby viděl, jako já, těch dvěstě rozziřených tváří, tváří, z nichž
každá mi připadala známi, aťak hrozně milá, přestože jsem ji třeba vi-
děl poprvé, každá jakoby na mě volala: "Mám tě rada. Vždyt jsi můj bratr
— jsi Esperantista!"

A věřte, přátelé, mně bylo najednou tak nějak hezky— víte,
jako doma — když jsem si uvědomil, že s těmito lidmi, jimž září esperant-
ská hvězda nejen na klopě, nýbrž a především i v srdci, že s těmito lidmi
strávím celých čtrnáct dní. Nejsm vübec sentimentální, ale v té chvíli
se mi chtělo ke každému z nich zajít, s každým promluvit aspoň pár mi-
lých slůvek, aby věděli, že i já je mám všechny rád — aby si uvědomili,
ono krásné, příkladné a nepomíjející přátelství, které vládne v naší
esperantské kukani. Promínte mi ten podivný přímer, ale je to zde snad
něco jiného, než jediná obrovská kukan, vyhřátá teplem a láskou matky
kvocny, matky milující a mírumilovné—naší myšlenky esperantské?
Tak vidíte, přátelé, jsme vlastně ještě taková malá kuřítka, hřející se
hezky jedno vedle druhého, pod křídly veliké ideje. My však máme navíc
společny cíl. A k tomu spějeme, pomalu sice, žale tak jisté, jak jisté se
z těch malých kuřátek stávají ptáci.—Přátelé, buďme také ptáky!

Buďme ptáky, roznášejícími na svých křídlech mír a lásku
ke každému! Vždyt právě dnešní svět jí tolik potřebuje! Což, nám je
dobře, my žijeme svému velikému cíli—ale ti ostatní!
A tak si říkam, přátelé, kdybychom tak mohli toho večera přivést do na-
šeho záměčku všechny představitele soudobého politického fora, aby po-
znali, kde roste láska. Oc krásnější by dnes byl svět!
Než zazraky se nedějí. Prý! Ale já, a my všichni věříme, že jeden velký
zázrak se jednou stane. Musí se stát! A to tehdy, až si lidé celého světa
budou své věci vyřizovat úzce mezi sebou, ne však zbraněmi, nýbrž svými
srdci... A na nas, přátelé, na nás to bude zaležet v neposlední řadě.

Ale odpusíte...—chtěl jsem napsat něco veselého, a teď mi
z toho vysla takováhle meditace. Abyste rozuměli, ja jsem chtěl totiž
psát feuilleton o tom, jak... Ale to snad zase až příště a —espe-
rantsky.

—NoMo—

NOVAĀĀĀĀ

Pohlédněte Doko o esperantským textem můžete obdržeti v knihkupectví pana Kratochvíla.

Před uzáverkou listu došla nám zpráva, že k nám zavízel samidein Harry de Gok z Islandu. Po setřetí se vysvětlilo, že záhadný cizinec je rodem ze z Plzně a pouze díky svému exotickému kníru byl považován za podmanivého ostrovana. - Redaktoři vyvázli s menšími oděrkami...

KLAĀĀĀMA OBSERVANTO

Zdařilé půlnoční matinée. V sobotu večer došlo v restauraci "U JELIENA" ke srotu kouzelníků. Osobně se dostavily velké osobnosti jako Velký Mág Enlidraketo, Eisenreich, Toman a mnoho jiných. Během jejich vystoupení bylo pozorováno, že něco visí ve vzduchu. Řečené "něco" bylo magické fluidum, které vyzařovalo z těchto peklu upsaných velikánů a znemožňovalo jim navzájem práci, již tak dost těžkou. Když to uboží magové zjistili, s plácem odešli.

Profesor hudby na scestí! Jistý hudební pedagog pan prof. [redacted] který si nepřeje být jmenován, vrátil se v sobotu večer se svou manželkou domů. Večerní chodci, kteří - neradi - byli přítomni, vyprávěli, že se nápadně rozhlížel po okolních vilích a prstem ukazuje, ptal se choti. "Tak co tuhle tu?" - Jeho počínání bylo pozorováno, ale nikoho neznepokojovalo. Teprve když řečený pan profesor počal se dobývatí do jedné vily a jal se páčiti domovní dveře, byl zajištěn - ve výpovědi pravil, že -

n e t r e f i l !

Baskervillská přísera v Doksech!!! Jistá slečna, jejíž jméno začíná Lizotta, ubírala se v sobotu kolem druhé hodiny s půlnoci do své vily v D.-U vrátěk řečené vily byla napadena a málem pokousána, našel

tínikoliv mladíkem, stíženým vzteklinou, nýhrž statným psím krasavcem, a nevpouštěna jím v postel, kterou tento ostražitě strážil. Ubohá dávká byla nalezena ve 4 hodiny v noci u plotu ve stavu nátožněmpokryta stávající ranní rosou.

Anoncoj

Si njero Kisumin postulas ĉeĉiĝon de sia nomo - je DEĵipus.

Sinjoroj, kiuj serĉas sian forkurantan ĵanecon, bonvolu kunveni ĥodiaŭ nokte en la urba parko. - Ne forgesu kunpreni "lampojn".

"Plej bone boroviĉka"

SENHARULOJ!!! Kombu vin per nia speciala viŝilo ĈIOFOR.

"Kion ja fari?"

- Nomo -

SENTENCOJ

Zvířata lze vychovávat, lidi ne. Zklamání není ještě poznání.

Nevěřím, že by práce jakákoliv činila život šťastným.

Nevěřím, že jsme pány a mistry svých smyslů, ale naopak jejich otroky.

Oprávdovým zdrojem poznání je omysl.

Píše se advokát, čte se to: překrucovač práva.

Život musí být sám sobě účelem.

D ů Ľ E Ž I T Ě

U P O Z O R N Ě N Í !

Přátelé, noste všichni esperantské odznaky a rovněž svá okna vyzdobte pokud možno esperantskou vlajkou. /K destinii ve škole/. NEZAPOMEŇTE žádat na legitimaci 50% slevu na koupališti. DO ŠKOLY chodte včas, vaše dočvilnost buďiž vaší vizitkou!